

Пейо Яворов

Молитва

Душата ми е озлобена и жестока.
Майко, бди
над своя паднал син: днес злото и порока
дишат в моите гърди.
Една ръка в ръката ми трепери –
радва се усмихнато дете...
Къде я вода аз, към увенчаните ли двери
на отричания рай – и где са те?

Но ти си тук, над мене дух печален!
Майко, бди –
като луна среднощна с поглед състрадален
на злодеец по престъпните следи.

Дете – тя вкусува сладостта на шемета да гледа
в неизбродените бездни на греха.
Не аз ли я научих? Първа бе победа
първото притворство на смеха...
На бездна по ръба, към бездна нова,
късайки попътните цветя
и дишаща безгрижно тяхната отрова,
знае ли къде отива тя?

Душата ми е алчаша и хладна.
Майко, бди
над двама ни: пред волята ми безпощадна
на невинността защитница бъди!

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7141>]